

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoCsp/17/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124284077
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Gallo
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6124284077.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Galla a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Klaudia Koskovej, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, zastúpená: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX C., o zaplatenie 509,72 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 13Csp/23/2024 – 110 zo dňa 21. januára 2025, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu z r u š u j e a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu žalobcu zamietol (I. výrok) a žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal (II. výrok). V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca sa voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 509,72 Eur spolu s úrokom 14,99% ročne zo sumy 477,19 Eur od 23.12.2022 do 15.04.2026, s úrokom z omeškania vo výške 7,5% ročne zo sumy 477,19 Eur od 23.12.2022 do zaplatenia a náhrady trov konania z titulu nesplateného úveru zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 07.04.2022 (ďalej len „zmluva“) uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu (BNP BARIBAS PERSONAL FINANCE SA) ako veriteľom (ďalej len „veriteľ“) a žalovaným ako dlžníkom. Žalovaný napriek opakovaným výzvam od veriteľa porušil svoju povinnosť zo zmluvy tým, že neplnil v stanovených termínoch splátky, a preto veriteľ k 22.12.2022 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Žalovaný po vyhlásení mimoriadnej splatnosti neuhradil žiadnu splátku.

2. Z obsahu odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že okresný súd zamietol žalobu z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, ktorú skúmal ex offa, pričom vo veci rozhodol postupom podľa § 297 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) t. j. bez nariadenia pojednávania. Konštatoval, že predmetom konania bola pohľadávka banky z úveru, ktorá mala byť postúpená na žalobcu na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.06.2023. Poukázal na to, že aktívna vecná legitímácia žalobcu súvisí so splnením podmienok určených v § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) v spojení s § 53 ods. 9, § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) a § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej len „ZoB“). Uviedol, že konečná splatnosť úveru určená v zmluve bola dojednaná na deň 15.04.2026. Splatnosť celej pohľadávky mohla preto v čase postúpenia nastať iba v prípade platného vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Okresný súd dospel k záveru, že v danom prípade nedošlo k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru veriteľom. Podľa názoru prvoinštančného súdu nedošlo k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru primárne z dôvodu, že veriteľ nesplnil svoju povinnosť skúmať schopnosť žalovaného ako dlžníka splácať úver s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 ZoSÚ. Mal za to, že veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou, ak si

žiadnym spôsobom neverifikoval údaje o žalovanom týkajúce sa jeho osobných a majetkových pomerov. Žalobcom predloženú listinu označenú ako „Súhrn postupcu k úveru“ nepovažoval za verifikovanú, keďže z nej nebolo zrejmé, kým a kedy bola vystavená, a preto nemohla táto listina byť dokladom preukazujúcim, že veriteľ konal pri poskytnutí úveru s odbornou starostlivosťou. Taktiež zistil, že veriteľ sa nedopytoval v Sociálnej poisťovni na príjem dlžníka za posledný mesiac, ale len za predposledný a pred predposledný mesiac, čo sa okresnému súdu javilo ako účelové v snahe vykresliť dlžníka ako schopného splácať úver. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že by veriteľ postupoval pri poskytnutí úveru s odbornou starostlivosťou pri posúdení schopnosti žalovaného splácať úver, a preto nemohol žiadať ani jeho predčasné splatenie podľa § 11 ods. 2 práve veta ZoSÚ, a ak sa tak stalo, tak tento úkon bol absolútne neplatný pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 OZ. V druhom rade považoval vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru za neplatné aj v zmysle § 37 ods. 1 OZ spočívajúcim v neurčitosti výzvy adresovanej žalovanému pred zosplatením úveru, a to z dôvodu neidentifikovania nezaplatennej splátky, pre ktorú pôvodný veriteľ sa rozhodol úver zosplatiť. V tomto smere poukázal aj na aktuálnu judikatúru najvyššieho súdu.

3. Okrem uvedeného, súd prvej inštancie dospel k záveru, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) a d) ZoSÚ. Mal za to, že zmluva neobsahovala správny údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) a celkovej čiastke úveru, ktorú mal žalovaný zaplatiť a nebolo tiež zrejmé, ktoré údaje (predpoklady) boli použité pri výpočte RPMN. Podľa názoru prvoinštančného súdu, veriteľ do celkových nákladov nezarátal aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa, ktorých uzavretie bolo podmienené pre získanie spotrebiteľského úveru alebo za ponúkaných podmienok.

4. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s čl. 4 CSP tak, že tieto úspešnému žalovanému nepriznal, nakoľko z obsahu spisu mu preukázateľne žiadne trovy nevznikli.

5. Proti rozsudku okresného súdu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca, ktoré odôvodňoval odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Navrhol, aby odvolací súd zmenil odvolaním napadnutý rozsudok tak, že vyhovie žalobe žalobcu resp. rozsudok okresného súdu zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. V odvolaní namietal nesprávny procesný postup súdu, nakoľko súd v predmetnej veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 297 písm. b) CSP. Mal za to, že podmienky pre vydanie rozsudku postupom podľa § 297 písm. b) CSP môžu v zásade nastať len vtedy, ak súd žalobe vyhovie. Podľa názoru žalobcu okresný súd pochybil, ak vo veci verejne vyhlásil rozsudok bez nariadenia pojednávania, čím mal porušiť obligatórnu povinnosť v zmysle § 181 ods. 2 CSP. Ak súd prvej inštancie považoval viaceré skutočnosti za sporné (okrem iného aj aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu) nemohol rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, čím zaťažil svoje rozhodnutie nesprávnym procesným postupom, keď znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Taktiež sa nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, ako aj skúmania bonity. Mal za to, že veriteľ postupoval v predzmluvných vzťahov s odbornou starostlivosťou a k hrubému porušeniu v zmysle § 7 ods. 1 v spojení s § 11 ods. 2 ZoSÚ nedošlo a zároveň nedošlo ani k porušeniu povinnosti veriteľa konať s odbornou starostlivosťou. V tomto smere poukázal aj na nespornosť skutkových tvrdení v zmysle § 151 ods. 1 CSP. V závere odvolania namietal aj nesprávne posúdenie otázky špecifikácie splátky vo výzve, a s tým spojenú neplatnosť tohto právneho úkonu v zmysle § 37 ods. 1 OZ. Uviedol, že k zosplateniu úveru v zmysle § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ ku dňu 22.12.2022 došlo pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 15.09.2022. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoCsp/4/2024 zo dňa 27.06.2024 a na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/123/2022 zo dňa 30.01.2024.

7. Žalovaný písomné vyjadrenie k odvolaniu žalobcu nepodal.

8. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd, viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP), viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1, 2 CSP), prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania (a contrario § 385 ods. 1 CSP) a rozsudok okresného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a v zmysle § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

10. Základný rámec práva na spravodlivé súdne konanie použiteľný pre civilné konanie je obsiahnutý v článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Jednotlivé čiastkové práva, ktoré tvoria obsah práva na spravodlivý proces je možné vyvodiť predovšetkým z rozhodovacej činnosti ESLP. Patrí sem najmä právo na prístup súdu, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na verejnosť konania a rozhodnutia, právo na rozhodnutie v primeranej lehote a právo na spravodlivé prejednanie vecí. V rámci práva na spravodlivé prejednanie vecí je možné zdôrazniť princíp rovnosti strán, rovnosti zbraní, kontradiktórnosti konania a právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie súdu.

11. Pod nesprávnym procesným postupom súdu treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa znemožnila strane realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jeho práv a záujmov v tom - ktorom konaní, pričom miera tohto porušenia bude znamenať nespravodlivý súdny proces. Pri posudzovaní namietaného nesprávneho procesného postupu, ktorý spočíva v tom, že strane bolo znemožnené uskutočňovať jej patriace procesné práva, je nevyhnutné posudzovať intenzitu zásahu do práva na spravodlivý proces a jednotlivé konkrétne porušenia procesných práv je potrebné hodnotiť v kontexte celého súdneho konania, v kontexte dopadu na ďalšie procesné postupy súdu a možnosti strany namietat alebo zvrátiť nesprávny procesný postup.

12. Okresný súd nesprávnym procesným postupom spočívajúcim v tom, že vo veci samej rozhodol bez nariadenia pojednávania, znemožnil strane - žalobcovi aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

13. Okresný súd vo veci samej na prejednanie sporu nenariadil pojednávanie s poukazom na § 297 písm. b) CSP.

14. Podľa § 297 písm. b) CSP súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- Eur.

15. Pre možnosť v spotrebiteľských sporoch rozhodnúť bez nariadenia pojednávania v zmysle § 297 písm. b) CSP je potrebné, aby kumulatívne boli splnené nasledujúce podmienky 1) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia, 2) skutkové tvrdenia strán nie sú sporné, 3) hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- Eur.

16. Vzhľadom na to, že žalobca sa v konaní domáha zaplata sumy 509,72 Eur s príslušenstvom, je splnená podmienka, že hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje sumu 1.000,- Eur. Čo sa týka podmienky otázky jednoduchého právneho posúdenia veci, v tomto prípade ide o otázku právneho posúdenia veci, ktorej jednoduchosť je oprávnený vysloviť súd. Odvolací súd ani splnenie tejto podmienky nespochybňuje. S uvedenými dvomi podmienkami však kumulatívne je spojená tiež podmienka, že „skutkové tvrdenia strán nie sú sporné“ a len pri splnení všetkých troch podmienok je možné prejednať spor bez nariadenia pojednávania. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, prečo na prejednanie sporu nenariadil pojednávanie, poukázal len na prípadné opomenutie postupu podľa §181 ods. 2 CSP, ktoré sa konvaliduje vydaním rozhodnutia vo veci samej, pričom odkázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/150/2021 z 28.06.2023.

17. Odvolací súd poukazuje na to, že pre procesný postup súdu a sporových strán je dôležité určiť, ktoré skutkové tvrdenia možno považovať za sporné a ktoré za nesporné. Skutkové tvrdenia, ktoré nie sú účinne popreté, sa považujú za nesporné skutkové tvrdenia. Skutkové tvrdenia sa považujú za nesporné v prípade, ak protistrana uvedie rovnaké skutkové tvrdenia ako druhá strana, ako aj v prípade, ak protistrana potvrdí, že skutkové tvrdenia druhej strany sú pravdivé.

18. Podľa § 151 ods. 1 CSP platí, že skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

19. Pokiaľ § 297 písm. b) CSP, ktoré aplikoval v danej veci súd prvej inštancie, upravuje podmienku, že skutkové tvrdenia strán nie sú sporné, vyjadruje sa tým nielen požiadavka, aby súd prvej inštancie pri zisťovaní skutkového stavu veci nevychádzal (okrem zhodných tvrdení strán, respektíve zo skutkových tvrdení strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela - § 151 ods. 1 CSP) z iného dôkazu, ako z listín predložených stranami, ale aj podmienka, že všetky rozhodujúce skutočnosti budú zhodnými, respektíve nespornými tvrdeniami strán a nimi predloženými listinami náležite preukázané, a že teda podkladom pre rozhodnutie súdu prvej inštancie nebude nesplnená povinnosť tvrdenia alebo neunesenie dôkazného bremena.

20. Súd prvej inštancie v konaní pochybil, keď v danej veci rozhodol bez nariadenia pojednávania a vykonania dokazovania za situácie, že nárok žalobcu nepovažoval za nesporný z dôvodu spochybnenia jeho aktívnej legitímácie. V tomto prípade síce spornosť skutkových tvrdení nevyplývala z tvrdení žalovaného, ktorý bol pasívny, ale samotný okresný súd, ktorý ex offio skúmal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu vyhodnotil skutkové tvrdenia žalobcu rozdielne. Za stavu, že súd prvej inštancie listinné dôkazy predložené zo strany žalobcu považoval za nedostačujúce, mal nariadiť pojednávanie a umožniť žalobcovi vyjadriť sa aj k spornej aktívnej vecnej legitímácii, prípadne umožniť mu navrhnúť vykonanie dôkazov v tomto smere. Pod spravodlivým prejednaním veci je potrebné rozumieť také súdne konanie, ktoré rešpektuje všetky procesné zásady a princípy, ktoré tvoria súčasť štruktúry základných ľudských práv a slobôd. Ústavný súd SR v náleze I. ÚS 26/94 uviedol, že obsah práv na súdnu ochranu uvedené v článku 46 ods. 1 Ústavy SR nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva na súdnu ochranu alebo ich diskriminovať v jeho uplatnení, ale jeho obsahom je i zákonom upravené relevantné konanie súdov. Každé konanie súdu, ktoré je v rozpore so zákonom, je preto porušením ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu. Pod odňatím možnosti konať pred súdom, treba potom rozumieť závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi (strane sporu) znemožní realizácia jeho procesných práv priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

21. Žalobca sa cíti byť vo veci aktívne legitimovaný ako držiteľ pohľadávky pôvodného veriteľa voči žalovanému, a to na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok z nesplácaných úverov zo dňa 21. 06. 2023. Okresný súd žalobu zamietol s odôvodnením absencie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní ako dôsledok porušenia veriteľa konať pri poskytnutí úveru s odbornou starostlivosťou v súlade s § 7 ods. 1 ZoSÚ, čoho dôsledkom je v súlade s § 11 ods. 2 ZoSÚ prvá veta nemožnosť jednorazového zosplatnenia úveru. Nakoľko úver nebol po konečnej lehote splatnosti, tak veriteľ nemohol pohľadávku zo zmluvy postúpiť na žalobcu, a ak tak učinil tento právny úkon je podľa názoru okresného súdu potrebné považovať za absolútne neplatný v zmysle § 39 OZ. Zároveň však neplatnosť postúpenia mala byť spôsobená aj prípadnou neplatnosťou zosplatnenia, nakoľko vo výzve absentovala špecifikácie splátky, a preto tento právny úkon bol neplatný v zmysle § 37 ods. 1 OZ. Pokiaľ súd prvej inštancie na základe predložených listinných dôkazov žalobcom dospel k názoru, že žalobca nepreukázal, že pohľadávka voči žalovanému bola v čase jej postúpenia na žalobcu spôsobilá na postúpenie v zmysle ZoSÚ a ZoB, v dôsledku čoho nemožno považovať za dokázané, že toto postúpenie je platné, od čoho odvodil právne posúdenie o nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu, bolo jeho povinnosťou nariadiť na prejednanie veci samej pojednávanie v zmysle § 177 ods. 1 CSP a následne postupovať v zmysle § 181 ods. 1, 2 CSP. Podľa názoru odvolacieho súdu, otázka aktívnej vecnej legitímácie nemohla byť zhojená tým, že súd svoj názor prezentoval v rozhodnutí vo veci samej bez toho, aby mu dal možnosť sa aspoň vyjadriť k otázke nedostatku jeho vecnej legitímácie.

22. Rovnako odvolací súd považuje rozhodnutie okresného súdu za zmätočné. Okresný súd žalobu zamietol síce z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, avšak riešil aj otázku, či úver je alebo nie je bezúročný a bezpoplatkový, a teda či zmluva obsahovala všetky obligatórne náležitosti v zmysle ZoSÚ. Dospel pritom k záveru, že zmluva neobsahovala nielen správny údaj o RPMN, ale aj celková výška úveru nebola uvedená v zmluve správne. Riešenie tejto otázky sa javí ako úplne nadbytočné, ak súd prvej inštancie chcel zamietnuť žalobcu v dôsledku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Súdom je povinný dať vo svojom rozhodnutí jasnú odpoveď na to, či je žaloba dôvodná a žalobca preukázal a uniesol dôkazné bremeno alebo opačne, že žaloba nie je dôvodná, pričom uvedie z akého dôvodu, ku ktorému možno zaradiť aj absenciu hmotnoprávneho oprávnenia alebo povinnosti niektorej zo strán konania. Rozhodnutie nemá predstavovať alternatívu možností, ale jasne a zreteľne dať odpovede na rozhodujúce otázky a námietky. Odvolací súd považuje za potrebné vo vzťahu k námietke žalobcu

tykajúcej sa absencie určenia splátky vo výzve poukázať na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/152/2022 zo dňa 13.02.2025, ktoré bolo uverejnené aj v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 34/2025 podľa ktorého: „Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka).“

23. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok okresného súdu v zmysle ust. § 389 ods. 1 písmena b) CSP zrušil, keďže súd prvej inštancie svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil stane (žalobcovi) aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, to aj v závislom výroku o trovách konania. Zároveň odvolací súd vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v zmysle § 391 ods. 1 CSP s tým, že v ďalšom konaní súd prvej inštancie je povinný vo veci nariadiť pojednávanie, prípadne dať žalobcovi možnosť vyjadriť sa k prípadnému nedostatku jeho aktívnej vecnej legitímácie v spore.

24. V novom rozhodnutí okresný súd tiež rozhodne aj o trovách celého konania v zmysle § 396 ods. 3 CSP.

25. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.